

alles geen sprake. Blind voor de werkelijkheid van de onbarmhartige en bloedige dictatuur die in de Sowjet-Unie al meer dan twintig jaar lang door de communistische partij werd uitgeoefend, noemde Baruch het 'bekend, dat de consolidatie der socialistische orde in de Sowjet-Unie in 1936 de invoering van een nieuwe grondwet heeft mogelijk gemaakt, die een volledige democratie voor de gehele bevolking betekent.'¹ Ook in andere opzichten werd de Sowjet-Unie geprezen: zij had de oorlog 'een ander gezicht, een ander karakter gegeven', toen zij, 'anti-imperialistisch als zij is, in het strijdperk tegen Hitler trad.'²

Geheel in de lijn van de beschouwingwijze waarbij de Tweede Wereldoorlog tot 22 juni '41 louter een 'imperialistische oorlog' zou zijn geweest, werden het beleid dat de Groot, Jansen en Dieters in de eerste maanden van de bezetting hadden gevoerd, en met name ook het 'veel besproken artikel in het tijdschrift *Politiek en Cultuur*' krachtig verdedigd: 'Het belang van het Nederlandse volk (eiste)', aldus *Scholing en Strijd* over de situatie in de zomer van '40,

'dat voor wat Nederland betreft, de vrede zo snel mogelijk hersteld werd. Erkenning van de naar Londen geëmigreerde regering was dan ook op dat ogenblik niet mogelijk, daar deze (objectief gesproken) de Engels-Nederlandse imperialistische belangen verdedigde en van geen vrede weten wilde . . . Snelle beëindiging van de oorlog – dat was het belang van het volk. Desnoods zou men een afzonderlijke vrede hebben moeten sluiten'³ –

waarmee, curieus genoeg, de redactie van het scholingstijdschrift van de illegale CPN zich begin '45, in een terugblik op wat in de zomer van '40 was geschied, op het kwalijke, van alle begrip voor het nationaal-socialisme gespeende standpunt plaatste dat de defaitistische minister-president de Geer in juli-augustus '40 in Londen had ingenomen.

★

In het kader van de bewapening van de BS waren wapens in handen gekomen van communisten. In hoofdstuk 7 wezen wij er al op dat dat feit hier en daar tot bezorgdheid had geleid. Wij gaven daar enkele voorbeelden van. De Haarlemse substituut-officier van justitie, mr. N. J. G. Sikkel (hij werd eind november benoemd tot commandant van

¹ A.v. ² A.v., I, p. 12. ³ A.v., 2, p. 7-8.